

1. China Outstrips Rest of the World in Creating Startups, Report Shows [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bloomberg.com/news/articles/2015-11-23/china-outstrips-rest-of-the-world-in-creating-startups-report-shows>
2. iForum-2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ain.ua/tag/iforum-2013>
3. iForum-2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ain.ua/tag/iforum-2016>
4. Global Accelerator Report [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://gust.com/global-accelerator-report-2015/>
5. Crunchbase [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.crunchbase.com/>

СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ: ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Макарович В.К., к.е.н., доц.

Огородник В.О., к.е.н., доц.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», Україна

Інформаційна система управління ризиками, що ефективно функціонує у рамках єдиного інтегрованого середовища функціонування суб'єктів господарювання, відіграє важливу роль в розвитку інноваційних систем. Недостатність інформаційного забезпечення управління ризиками діяльності підприємств зумовлює потенційні втрати та погіршення фінансового стану фірми. Питання формування інформаційного забезпечення управління ризиками діяльності компаній наразі залишаються без належної уваги науковців та потребують поглибленого дослідження.

У класичному уявленні інформаційний обмін виглядає таким чином: особа, що приймає рішення виробляє інформацію на основі своєї інформованості про стан справ, кодує її і передає. Реципієнт отримує інформацію, декодує і виконує, або транслює далі. Як відомо, в процесі руху інформації можуть виникати різні перешкоди у вигляді спотворення, затримки, неправильної інтерпретації. Наслідком цих спотворень стає порушення стійкості, що склалася, і синхронності роботи елементів системи.

За результатами досліджень нами виокремлено, що система управління ризиками суб'єкта господарювання складається із підсистем планування, бухгалтерського обліку, економічного аналізу, контролю.

Кожна із підсистем системи управління ризиками компанії виконує свою функцію:

- 1) планування – визначає допустимий рівень ризику (за видами ризиків), методи управління ризиком, обсяги операцій та їх прибутковість;
- 2) бухгалтерський облік – формує дані про обсяги операцій, методи управління ризиками та обсяги витрат на їх зниження, отриманні суми від дебіторів, комісійні, доходи, витрати та фінансові результати;
- 3) економічний аналіз – визначає фінансову стійкість та

автономність компанії, рівень ризиків, ефективність операцій та діяльності в цілому, аналізує дебіторську заборгованість боржника;

4) контроль – виявляє відхилення від нормативних значень ліміту рівня ризику, вчасність розрахунків клієнта та обсяги отриманого фінансування від боржника, застави від клієнта, стан виконання договорів та поставок.

Зміст інформаційних запитів суб'єктів управління ризиками та напрямів інформаційних потоків між вищевказаними підсистемами управління сприятиме уникненню компанією негативних наслідків ризиків за умови правильної побудови забезпечення управління ризиками.

З метою мінімізації негативного впливу ризиків на прибутковість бізнесу нами структуровано інформаційні потреби суб'єктів інформаційного забезпечення управління ризиками компанії за підсистемами управління: планування, бухгалтерський облік, аналіз, контроль (табл. 1.).

Табл. 1. Інформаційні потреби суб'єктів інформаційного забезпечення управління ризиками компанії

Суб'єкти інформаційного забезпечення управління	Інформаційна одиниця								
	Обсяг операцій	Обсяг простроєної дебіторської заборгованості	Ризики	Наявність резерву	Страшування ризиків	Передача ризику	Доходи від операцій	Витрати від операцій	Фінансові результати від операцій
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Планування	6	1, 5	1	1, 6	1, 5, 6	1, 5	1, 5, 6	1, 5, 6	1, 5, 6
Бухгалтерський облік	2, 3, 4, 6	3, 4, 5	2, 6	2, 5, 6	2, 5, 6	2, 4, 5	2, 5, 6	2, 5, 6	2, 5, 6
Економічний аналіз	3, 6	1, 5, 6	1, 6	1, 5, 6	1, 5, 6	1, 5	1, 5, 6	1, 5, 6	1, 5, 6
Контроль	3, 6	1, 4, 5	1, 6	1, 5, 6	1, 5, 6	1, 5	1, 5, 6	1, 5, 6	1, 5, 6

Примітки: 1 – внутрішні нормативи; 2 – первинні документи; 3 – зведені документи; 4 – положення договору; 5 – внутрішня звітність; 6 – фінансова звітність.

Це дозволило визначити джерела інформації, які містять відповідну інформацію (внутрішні нормативи компанії, первинні та зведені документи, положення договорів, внутрішня та фінансова звітність).

В свою чергу, все це сприяє пошуку рішень в частині удосконалення забезпечення управління ризиками діяльності компанії, вибору альтернативних методів управління ризиками та їх ймовірними

наслідками, мінімізації негативного впливу ризиків на фінансовий стан компанії.

РОЛЬ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ У СТРАТЕГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Скляр І. Д., к.е.н., доц.

Сидоренко А. С., аспірант

Сумський державний університет, Україна

У сучасних умовах ринкової економіки важливою передумовою ефективного використання обмежених виробничих ресурсів і досягнення високих кінцевих результатів є планування діяльності підприємств. Якщо розглядати функцію планування в системі фінансового менеджменту, то безумовно, найбільш значимою та складною його підсистемою, є стратегічне фінансове планування, яке покликане обґрунтовувати основні напрями фінансового розвитку підприємства та основні параметри його фінансового стану. Роль стратегічного фінансового планування суттєво зросла в сучасних умовах господарювання, проте для вітчизняних підприємств існує низка проблем та перешкод, які уповільнюють процес його реалізації в процесі управління підприємством.

Стратегічне фінансове планування дозволяє підприємству планувати майбутні доходи і видатки з урахуванням факторів внутрішнього та зовнішнього середовищ, що дозволяє керівнику обирати правильні управлінські рішення. Добре продумане стратегічне бачення готує компанію до майбутнього, установлює довгострокові напрямки розвитку й визначає наміри підприємства зайняти конкурентні ділові позиції.

Узагалі, розробка стратегії є однією з основних функцій менеджменту підприємства. Серед усього, що робить менеджер, мало знайдеться того, що в значній мірі впливає на благополуччя компанії, як розробка довгострокової стратегії, розвиток конкурентоспроможних і ефективних стратегічних дій і бізнес-підходів, а також виконання стратегії таким чином, щоб досягти намічених результатів [1].

Основні завдання стратегічного фінансового планування: обрання найкращої фінансової стратегії та способів і методів її досягнення; планування методів фінансової стійкості; підготовка дій підприємства для уникнення чи виходу з кризового стану. Його мета – досягнення таких значень основних фінансових показників діяльності підприємства, які б відповідали базовим орієнтирам концепції розвитку, зафіксованої у